# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr.Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **A. D.,** proti žalovanému: **Finanční úřad v Plzni,** se sídlem Plzeň, nám. Českých bratří 8, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. března 2005, č. j. 57 Ca 16/2005 - 19,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v řízení před Krajským soudem v Plzni domáhala, aby soud zakázal žalovanému činit úkony ve věci projednávání kontrolního zjištění u daně z příjmů fyzických osob za roky 1997, 1998 a 1999. Zásah žalovaného spatřovala žalobkyně v tom, že žalovaný učinil neoprávněně úkon v daňovém řízení, když se žalobkyní dne 23. 2. 2005 projednával kontrolní zjištění týkající se daně z příjmů fyzických osob za roky 1997-1999. Žalobkyně měla zato, že byla zkrácena na svých právech nezákonným zásahem žalovaného, když z povahy věci plyne, že ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) hrozí jeho opakování. Žalobkyně uvedla, že k tomuto úkonu není žalovaný oprávněn z důvodu překážky věci rozhodnuté, prekluze lhůty pro možnost daň vyměřit, že úkon provedl správce daně k tomu nepříslušný, když daňovou kontrolu, resp. jednotlivé úkony v rámci daňové kontroly, provádí místně nepříslušný správce daně, a osoby zúčastněné na řízení jsou podjaté. Žalobkyně současně se žalobou podala návrh na předběžné opatření.

O této žalobě rozhodl Krajský soud v Plzni tak, že ji usnesením označeným shora odmítl, a to pro nepřípustnost.

Proti usnesení Krajského soudu v Plzni byla v zákonné lhůtě podána kasační stížnost.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 12. 3. 2005, č. j. 57 Ca 16/2005 – 29, vyzval stěžovatelku, aby si mimo jiné pro řízení o kasační stížnosti zvolila zástupcem advokáta a stanovil lhůtu jednoho týdne stěžovatelce k doložení plné moci zvoleného advokáta. Tuto výzvu si stěžovatelka vyzvedla dne 15. 4. 2005, přesto kasační stížnost o plnou moc zvoleného advokáta ve stanovené lhůtě nedoplnila, vůči soudu zůstala nečinná. Označenou výzvu krajský soud zaslal stěžovatelce, jelikož z kasační stížnosti vyplynulo, že tato byla podána jménem stěžovatelky panem J. H., který však podle databáze České advokátní komory

není advokátem a soudu nebylo známo, že by byl jinou osobou uvedenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka byla řádně poučena o následcích nedoložení svého zastoupení.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelka ve lhůtě ani na výzvu soudu neodstranila nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci zastoupení, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat; proto kasační stížnost odmítl /§ 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s./, aniž by se jí zabýval věcně.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. března 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu